DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW.

W Lwowie Dnia 20go Czerwca 1793.

Nro. 47.

Z POLSKI.

Poſłowie z Powiatu Brasławſkiego w Wdztwie Wilenſkim Kadłubicki Pułkownik.

Rudnicki Staroſta.

Poſłowie z Ziemi Wizkiey błędnie ſą donieſieni do przeſzłey Korreſpondencyi, poprawić.

Rakowſki Marſzałek Konf. Ziemi Wizkiey.

Choynowſki Regent Ziemſki i Konſyliarz.

Z Xięſtwa Inflantſkiego przez rezolucyą Nar. Konfederacyi w. X. Litewſkiego nominacya Senatorom tego Woiewodztwa zoſtała polecona. Ta gdy naſtąpi donieſiemy.

Z innych Woiewodztw Ziem i Powiatow, gdzie nie ſą Poſłowie w przeſzłym Nrze Korreſpondencyi 46 wyrażeni, tam wſzędy vacat.

Z Warſzawy dnia 11go Maia. Wyiechali z tąd do Grodna J. X. de Saluzzo Xże

de Carikignano Nuncyufz Stolicy Apoftolfkiey, Xiąże Sułkowfki Kanclerz W. Kor. Ożarowfki Kafztelan Woynicki. Sierakowfki Suff. Przemyflfki Pofeł do Dworu Rzymfkiego. Adam Xże Poninfki Wielki Przeor Maltanfki.

Tamże do Grodna od Miafta Warfzawy Delegowani w intereffach Magiftratu kupcow i wfzyftkich Obywatelow Szll. Francifzek Tykiel, i Jan Koch wyiechali dnia 8. tego Miefiąca.

Do Warfzawy zaś przybył dnia wczorayfzego Xże Czartoryfki Stolnik Litewfki, Xże Sułkowfki Prezyduiący w Departamencie do granicznych Intereffow podał Notę Imc. Panu de Siewers Pofłowi Nayi. Imperatorowey Imści Roffyifkiey, względem zaległych w kraiu zakordonowanym Podatkow, żądaiąc, aby te zaległe Podatki uważane iako własność niezaprzeczona Skarbu Rzpltey z iakichkolwiek bądź względow, z Przyczyny gwałtownych Rzty potrzeb odzyfkać pozwolona.

Odpowiedź JW. de Sievers Ambaffadora Nayiaśnieyfzey Imperatorowey Imci Roffyifkiey.

Niżeypodpifany Extraordynaryiny i Pełnomocny Nayiaś. Imperatorowey Imości całey Roffyi Pofeł ma honor odpowiedzieć Xciu Imci Kanclerzowi w. k. na Notę dnia 14 Maia podaną, iż pofłał oney Kopią iednę do Dworu Jey Imperatorfkiey Mości, a drugą do JP. Generała en Cheff Gubernatora generalnego de Kreczetnikow, obowiązuiąc go, iżby nie bronił wybierania Podatkow zaległych, o które Nayiaś. Rzplta upomina fię przez ufta Xięcia Imci Kanclerza, iako dawniey należące, i które nie fą pożniey wybrane, a gdy niżey podpifany będzie mogł dać zupełną odpowiedź względem tego żądania, które było pobudką Xciu Kanclerzowi podać Notę, poczyta fobie za obowiązek, o tym uwiadomić. Niżey podpifany nie może na fam przod nieoznaymić Xciu Kanclerzowi, iż

iż niema żadney wtym wątpliwości, że idzie tu o ſame tylko podatki dawniey zaległe, czyli nie wybrane do czaſu wzięcia kraiu w poſeſſyą, iżby zupełnie był uczyniony rachunek aż do 1. dnia Aprila.

Działo ſię w Grodnie dnia 17 Maia 1793.

Jakob de Sivers.

Podał także Xże Sulkowſki Notę względem zaległych podatkow do JPana Buchholtza. Na którę Notę dotąd nieieſt ieſzcze wiadoma odpowiedź.

Z FRANCYI.

Kommiſſya dwunaſta, którey zlecono roztrząſnienie Prothokołu Zgromadzenia *Paryzkiego* areſztowała Obywatela Herberta, któren był ſubſtitutem Prokuratora tegoż Zgromadzenia. Rada powſzechna wyſłała Deputowanych do Konwencyi dla użalenia ſię o ten areſzt, który ona za nieſprawiedliwy i tyrańſki poczytuie. *Prezydent* odpowiedział: że zawſze obraniać będą niewiność uciemiężoną „Iednak ponieważ wprzytomności Reprezentantow Ludu znayduiecie ſię, (dodał *Prezydent*) powiem wam w imie całey Francyi, że ſtraſzne ſpiſki w zgromadzeniu narodowym ſą uknowane, wyście zaś byli oſtatni, któreyście nam otym donieśli. Wiedźcie więc obywatele, iż ieżli naymnieyſze tylko iakie będzie uderzenie na Reprezentantow Narodu, w mgnieniu oka rozſtanie ſię Rzeczpoſpolita z Paryżem, iako niegodnym tego wielko imienia Rzeczypoſpolitey miaſta: a może wkrotce ſię będą pytać, na którym Brzegu ſekwany Paryż leży? (na Górze powſtały ſzemranie.)

Danton proſi o głos przeciw Prezydentowi Isnard. Drugi członek proſił także o głos, chcąc oſkarżyć Municipalność Paryzką, która rozkazała Obywatela iednego areſztować, i oddać ſądowi Rewolucyinemu, a to dla tego, że ten opowiadał

uſzanowanie dla Praw i dla Reprezentantow Ludu.

Przerwał ſprzecki Gen. Adjutant od Armii północney, któren przynióſł Raport o zdobytym zwycięſtwie Gerła Lamarliere nad Hollenderſkiemi woyſkami dnia 24 Maia.

Podług tego utracili Hollandczykowie 500 Ludzi na placu a 300 wziętych w niewolę, między któremi 28 Officerow, 20 Wozow ranionych, 3 armaty z Prochowniczkami, Amunicią, Prowiantem, i Kaſſy. Francuzi bardzo mało nieco ranionych i mało pobitych mieli.

Ten że przynioſł, i oddał Stander zdobyty od Grenadyera Legros - Sambe.

Czytano potym Liſty od Kommiſſarzow przy tey Armii, i od Gen. Lamarliere donoſzące o zwycięſtwie. Gen. Bretonville oznaymił Liſtem piſanym 19 Maia: że za ordynanſem Gen. Sando kommenderuiącego Armią Saint Mexent Miaſto Parthenay odebrał, że wydarłſzy Chorągiew białę Troinfarbę zaſzczepił, i wſzyſtkie uſtanowione Magiſtratury powrócił.

Inny Liſt donioſł: że nieſpokoynosci w Dyſtrykcie Saint-Sewer ze wſzyſtkim ſą uciſzonę.

Konwencya Narodowa Dekretowała znowu nieograniczonę wolność Druku.

26 Maia dekretowano za uczynionym Proiektem przez Pana Clauzel w imię Kommity woienney - że prawnie ſuſpendowani Officerowie od Dnia ſuſpenſyi przeſtaią odbierać, Traktament w Pokoiu albo podczas woyny: ieżli będą reintegrowani, to maią Prawo za czas ſuſpenſyi żądać o Traktament w Pokoiu.

Miniſter Maryni powiada; że ſię mnoſtwo Emigrowanych do kolonii udaie dla zrobienia Kontr Rewolucyi.

Żą-

Na Żądanie P. Serre imieniem Komity woienney i bezſpieczeńſtwa, aby Generałą Deſtournelles był uwolniony, i wypuſzczony, dekretowano.

Za donieſieniem P. Barrery Imieniem Komity Dobra publicznego wydano Dekret w trzech artykułach względem Generałów kommenderuiących. Armia pułnocna i Ardeńſka będzie zoſtawać pod iednym Generałem; Armia przy Mozely, i przy Renie także pod iednym; Armia włoſka i przy Alpach także pod iednym; nakoniec armia wſchodnia Pireneyſka, i południowo Pireneyſka będą mieć iednego Generała. Naznaczenie Generała Kellermana na kommenderowanie Armią włoſką, było pochwalone: Generał Burnet, któren ieſt na czele Armii włoſkiey ma od Generała Kellermanna odebrać Prawo, aby mogł ſam czynić potrzebne rozporządzenia.

Deputowani 16 Sekcyi, w Paryżu pokazali ſię przed ſzrankami, i żądali o wypuſzczenie obywatela Herbert. Powſtały mocne kłótnie, nakoniec dekretowano, aby zaſłać prożby do Kommiſſyi 12, aby o tym naſtępuiącego dnia donieśli.

27 Maia przyſzły dwa Liſty od Kommiſſarzów Armii połnocney P. Gaſparin i P. Leſage Senault, a dwa od Generała Lamarliere: wſzyſtkie te Liſty donoſiły o zwycięſtwie, i rozdzieleniu ſię woyſk Hollenderſkich.

W oſtatnim Liście pod 25. exkuzuie Gn. Lamarliere ſwoią niebaczność, że mu wzięto 300 w niewolę, i oznaymia że 400 także wziął w niewolę, między któremi 58 ieſt rannych.

Tu ſię zaczeła oſobliwſza ſcena. Zapewniano w Konwencyi Narodowey, że Pa-

che

Pache Maire Paryzki obwieścił rozruch powſtać maiący. Czytano potym Liſt od niego, w którym on tę mowę zapiera. „ To ſą, mowi on, ſame Kaffenhauzowe mowy, a iednak Kommiſſya Dwunaſtu, przybiła te Factum. — Marat i Lavaſſeur chcieli, aby zaraz z nieść Komiſſię Dwunaſtu. Konwencia rozkazała tylko ten Liſt drukować tak iak i pierwſzy. Na to nadeſzła Deputacia od Sekcyi de la Cité i żądała o wypuſzczenie ich Prezydenta, i Sekretarza, których Komiſſia Dwunaſtu, w Areſzt wziąć kazała. „ Obywatele pobudzeni rozkazem areſztowania, poſłali nas do was, ~~abyśmy~~ abyśmy wam o tym przeſtępſtwie praw człowieka, i obywatela opowiedzieli. Czas prożnych oſkarżeń minął: przychodziemy was napominać, abyście Rzeczpoſpolitę ratowali, albo konieczność ratowania was ſamych, przymuſi was do tego. — „ Ieſzcze ieſt czas, ukarzcie tę przeniewiernę Kommiſſię, która gwałci prawa człowieka i obywatela. Żądamy Imieniem Sekcyi de la Cité o oddanie członkow Kommiſſyi Dwonaſtu, Sądowi Rewolucyinemu. Pomnicie, że idzie o podnieſienie, iuż prawie w grobie leżącey wolności; Lud wam zoſtawia pierwſzeńſtwo. Sekcia de la Cité żąda o przeście Sali. “ --

„ Prezydent, Obywatele, Konwencia Narodowa przepuſzcza wam obłąkania waſzey młodości (wielkie ſzemranie.) Chcieycie być wolnemi; łatwo poznaiemy uczucie wolności. w takich burzliwościach; ale aby ią rzeczywiście poſiadać; trzeba znać poſłuſzność prawom. Widzcie, że wolność, ani ieſt w znakach, ani w ſłowach, widzcie, że Tyrania, ieſt Tyranią, czy ſię ſchowa do podziemney ciemnicy, lub czy ſię na publicznym ukaże mieyſcu; niech będzie na tronie, albo na Trybunach Klubu, niech trzyma berło, albo niech noſi puinał, niech ſię ſwieci w złocie, albo niech będzie w łachmanąch, niech noſi koronę, albo czap-

czapkę, Tyrania, ieſt niemniey Tyranią. Lud Francuſki przyſiągł, że żadney niebędzie cierpieć. Konwencia iako narzędzie woli iego nieda ſię gwałtem kierować, ona będzie opowiadać obywatelom poſłuſzeńſtwo dla praw, beſpieczeńſtwo oſob, i maiątku, i woynę przeciw Aryſtokratom i Anarchiſtom. „

Roberſpierre: Proſzę o głos imieniem dobra publicznego.

Opierano ſię. Robeſpierre nieuważaiąc na to, wſtąpił do Trybunu, muſiał iednak zeiść, Marat zaczął zwyczaynie ſzkalować. Chales, Thirion, Thureau krzyczą: Odpor uciemiężenia! Lewa ſtrona powſtaie nagle i krzyczy: Wſzyſcy ſię oprzemy! krzyk nieprzeſtawał, i co raz był więkſzy: Partya powſtała przeciw Partii, i groziła. Nadaremnie nakrywał ſię Prezydent po kilka razy: nazywano go Arryſtokratą, Tyranem, łżono go, krzyczano, aby opuścił preſidium, żądano o zwołanie pierwſzych zgromadzeń: inni ią mieli za znak woyny obywatelſkiey; Na to przyſtąpiono do wyrażnego wołania. —

To przerywa oznaymienie, że przeſtąpiono wyznaczone do ſprawowania Urzędu mieyſce, że każdy przyſtęp do Sali, tak Ludźmi ieſt napełniony, że wſzyſtko Komunikacia przerwana.

Lydon mówi: że chciał wyiść, ale mu przyłożono pałaſz do pierſi. Donieſiono: że wiele Kompanii z Sekciow de la Batte i des Moulins ſtoią przed ſalą w porządku iak do batalii. Przywołano Komendanta przed ſzranki, aby zdał Rachunek, kto mu to rozkazał. Komendant czytał dwa Ordynanſe pod 26 i pod 27 Maia, z ktorych ſię okazało, że miał rozkaz od Szefa 2giey Legii Vincent, do ktorego był Liſt od Maiera, aby był w gotowości, i zaraz maſzerował z ludźmi, ile żąda Komiſſya Dwanaſtu.

Kommendant Batalionu Raffey dodał ieſzcze uſtnie:

Gdym

Gdym był na moim ſtanowiſku ieſzcze, przyſzedł do mnie Adiutant, i mowił, abym do Konwencyi maſzerował, którey członkom grozić maią. Przy moim przyiściu, Kommendant tego ſtanowiſka żądał odemnie ludzi do wypróżnienia Gankow. Wypełniłem rozkaz. Marat, któregom ia nieznał, ukazał mi ſię z wyſzym rozkazem z piſtoletem w ręku; żądał, aby mu pokazać ordynanſe, ia mówiłem, że te Prezydentowi tylko okażę, i że ia go nieznam. Na ten czas mowił Marat, że go poznam w 10 Minutach, i kazał mie wziąść do areſztu.

Miniſter wewnętrznych intereſſow, i Maire przyſzli do Konwencyi, Miniſter opowiadał o tey ſcenie, i co było do niey pobudką, zapewniaiąc, że Konwencia nie ma ſię onego obawiać; że ſię rozeydzie ſpokoynie, że ſwoię głowę ſtawi, że niema żadnego niebeſpieczeńſtwa. Maire także zapewniał, mowiąc, że to rozporządził za rozkazem Kommiſſyi Dwanaſtu, i proſił, aby kazano woyſku odciągnąc, i aby te patrolowało tylko. —

Seſſya trwała aż do nocy.

Konwencya dekretowłaa

1. Areſztowani Obywatele będą wypuſzczeni.

2. Kommiſſya Dwunaſtu będzie ſkaſſowana.

Dnia 28 Maia krzyk był ieſzcze więkſzy, Konwencia dekretowała wołaniem, że Dekret kaſſuiący Kommiſſyą Dwunaſtu, ieſt znieſiony. Kommiſſya poſtąpiła iak nayroſtropniey, kazawſzy areſztowanych Obywatetow wypuścić.

Cambon uwiadomił: że Hiſzpanie iuż byli odebrali oboz Rzeczypoſpolitey, ale ten odebrano im natychmiaſt. Armia Inſurgentow de la Vendée rozpraſza ſię.

Miniſter Woienny wydał ſwoią Dimiſſią.

Odpis

Odpis Officera Auſtryackiego na rożne Narodowe gazety Francuſkie.

Naypięknieyſzą odpowiedż można dać na chwalby nieprzyiaciela, biiąc go; naylepſzym odpiſem, któren można wyrzutom łotroſtwa i barbarzyńſtwa uczynić, ſą karność i prawność. I tak odpowiada, od dawna Armia Auſtryacka broni, „i„ gazetom Francuſkim; Tak poglądaiąc; nicby nietrzeba może mowić, ale tylko iedynie w czynieniu poſtępować; lecz, gdy papiery ſmieſzne i podżegaiące, które po całey rozległości Francyi i po reſzcie Europy lataią bez wſtydu, co dziennie wyſtawiaiąc potykania ſię iak zwycięſtwa, małe utarczki iak wielkie bitwy; bitwy; trafy, nierozdzielne od woyny, iak rozmyślne ukrzywdzenia ludzkość znoſzące, naſzych Officerów i żołnierzy iak Grubiańſtwa, trzeba ſię nakoniec wſzyſtkim podnieść troche, i wypędzić iednym ruſzeniem ręki te efemeryczne muchy, które koło uſz brzęczą, abyście ie niewidzieli, do was iako w gorących dniach lata powracaiące ſzukaiące pożywienia, i roiami wylatuiące z błocka i bagniſków, które ich rodzenie ſię widzieli.

Wyraz, Nierzeczność, chełpliwość, tey niezmierney wielości kartek niezmiernie w naſzych oczach w Francyi wychodzących mniey ci robią niebeſpiecznemi wprawdzie czytelnikom doſkonałym i rozſądnym, którzy z niedowierzeniem czytaią, i nieſądzą niezaſtanowiwſzy ſię: ale młodzi Antuziaſtowie lud wſzyſtkich ſtanow, czy myślą też oni, czy mogą porownywać, i czy ſą w ſtanie rzeczy zgłębiać? Wybor piſania namawia ich. Wſzyſtko im ſię podoba bez roztrząśnienia, to wſzyſtko co moc upokorzyć albo powagę upodlić może: oni lubią ſłuchać, gdy wſzyſtkich Królów zowią Tyranami, a wſzyſtkie inne Narody niewolnikami: *Przez pychę* niechce wiedzieć tylko rownych: Ubogi niechce poglądać na bogatego. Bogaty chce nim ſam tylko być, i wprawiałby i rozprawiałby u ſiebie przeciw

wſzyſtkiemu, co gdzie indziey bardzo ſłuſznym znayduie: Urodzeni w ciemności i w podłym ſtanie klaſzczą na tę Konwulſyine mierzenie, które wſzyſtkie godności wywraca: oni biorą za politykę, co nieieſt tylko ſekretnym ślubem zazdrości. Oni ſą egoiſtami, a rozumieią ſię być Filantropami, a oſzukuią ſię w ſwoich właſnych ſentymentach, kończą na tym, że trzymaią za Filozofię i ludzkość, co niepochodzi z kąd innąd, tylko z niewiadomości i pychy. *Kraſomowcze* poruſzenia porywaią ich, oni widzą Energie charakteru i czynności, gdzie nie ieſt tylko Energia mowy: Te wiecznie porownywania z wielkiemi ludźmi ſtarożytności wywyſzaią ich wyobrażenie, i zdobią ią wdziękiem wſpomnienia: Wyſtępek okrywaią maſzką cnoty: w kwiaty ubieraią łancuchy Tyrańſtwa: Zawſze w tych gazetach znayduią wolność i bohatyrſtwo, a gdyby puściwſzy ſię za natchnieniem nieodbitym ſentymentn, poſzli do Francyi ich ſzukać, nieznalezliby tam tylko: Deſpotyzmy, nędze, głody, gwałty, łupieſtwa, fałſzywe donieſienia i katy.

Lecz nie otym chciałem mówić. Wiele trzebaby o tym powiedzieć, i coby można powiedzieć, coby wzruſzone ſerce poczciwego człowieka niepowtarzało po ſto kroć razy? W którym wieku, w którey Epoce, ~~w którey Epoce~~ w którym Narodzie na ziemi widziano to, co teraz w Francyi rzeczywiście widziemy? Czy będzie mogła rozumieć potomność, że czyta Dzieie Narodu, do którego niedawnemi czaſy ieżdżono ſzukać ſztuk przyſtoyności ſwiatła, wielkich ludzi i ſzczęśliwości? Czy nieokaże niechęci, że ta nowa Rzeczpoſpolita dać ſmiała imie uzurpowane odrodzenia politycznego, dobroczynności powſzechney, i cnot Rzymſkich tym marnym, romanſowym, i niedoświadczonym widziadłom, albo złym poczynaniom, na które ludzkość drętwieie? Wſzyſtkie te mowy, wſzyſtka ta zwodnicza Pompa frazeſow, obchodów, i tryumfow; te zamroczenie zwiedzionego ludu pływaiące-

go

go w rozpuście, i rozumieiącego mieć wolność, wſzyſtkie przygotowania olbrzymie i dziecinne rzeczypoſpolitey Repreſentacyi, Organizacyi Narodu wielkiego, gdzie człowiek roſtropny zawſze nadaremnie ſzuka pewności oſobiſtey, Pokoiu towarzyſkiego, praw rozumnych, pewnych do odparcia wyſtępku ſzrodków, i śladow pocieſzaiących prawdziwey ſzczęśliwości. — Wſzyſtko to obłudne i zwodnicze zaſady, co uwiodło tylu

Francuzkiey Rewolucyi ad herentow. Papiery bez liczby, które nowi Republikanie po całey ziemi rozrzucaią, wiele ſię przyczyniaią do rządzenia opinii, i od iey zepſucia. Te prawidła obwinięte w zwodzącą łupinę, która w Francii i w innych mieyſcach pociągnęła tyle ludzi powierzchownych i czułych, którzy wzruſzenia duſzy, za przyznania rozumu, a wybuiania imaginacii za głos wewnętrzney prawdy wzieli, te prawidła mowię ięd'nieią niepoięcie w łatwym, i zwiedzionym ſercu tych, co czytaią. — Namiętności dla piękney Chimery kochaią ſię w Czernidłach, które widziane z bliſka, i bez pokoſtu, co ie piękni, niechęcieby napełniły, i ſtrętwiałemiby ze ſtrachu uczyniły, z Entuziazmu do cnoty daią poklaſki nieſprawiedliwości, gdy ią iako potrzebne w towarzyſkim porządku wyſtawiono, albo gdy ią wdziękami mowy i tkliwemi dobroci powierzhownościami ozdobić umiano: Przez inſtynkt ku wielkiemu i wſpaniałemu wynoſzą przyſtoyności z powodu do ſzczęśliwości, zapychaią ſię reformami i ſyſtematami, które nic nie ſą, tylko nieſzczęśliwości.

Dla ułagodzenia iak można tey gorączki Rządu, który zawſze na zawalenie ſię wyſtawia, niemaiąc fundamentu, ſtaraią ſię oczyścić, i wzmocnic iego podpory, wylaniem krwi, i mamieniem. — Wypowiedziano woynę Auſtryi, bo czuli że intereſſa zewnętrzne zagłuſzą podziały wewnętrzne, i że trzeba przeciw nieprzyiacio-

 lom

lom zewnętrznym użyć pomocy Francii, obronić ku granicom i kierować niechęcią, energią, ockniemieniem ſię i żywością ludu, któren by ſię uymował za oyczyznę przez ſwoie niebeſpieczeńſtwa. — Pycha pierwſzych ſukceſſow; Entuziazm i ſzczegolne wglądania, naybardziey konieczność powinności, zamieſzania, roztyrkow, zakłucenia, aby wſzyſtko z mieyſca wyrugować, uczynić powſzechne więzienie, i ſmiało módz karać, łupić i puſtoſzyć; nakonieć bez wątpienia niewiadomość i wynioſłość przyprowadzili zerwanie związkow z wſzyſtkiemi mocami Europy. Nowy tęn tor, na który ſolonowie Francuzcy ſwoię oyczyznę zawiedli, ſprzyiał chciwości, opanował poſpolſtwo, zagrzewał opinie, przyprowadzał zamieſzania, powiękſzał utrapienia, wyniſzczał wyobrażenia, ſankcionował gwaltowne poſtępki, i podchlebiał, wywyżſzał i odkrywał ten rządowniczy Francuzow Sentyment.

Miłość ſławy i honor Narodu.

(Reſzta w naſtępuiącym Dzienniku.)

PRZYPOMNIENIE.

Gdy ſię z oſtatnim Czerwca półroczna Prenumeracya na Dziennik Patryotycznych Politykow do końca zbliża, upraſza ſię więc zgłoſić z Prenumeratą przy końcu tego Mieſiąca, aby w mniemaniu, że więcey utrzymywać ſobie nie życzą, Poczta w odſyłaniu po wyiściu Prenumeracyi, przerwaną niebyła.

Przy tey ſpoſobności mamy także honor przypomnieć, że tylko w Xięgarni Drukarza Gubernialſkiego i na C. K. Pocztach i to pułrocznie prenumerować ſię można. Myślą ieſt, z początkiem Lipca temu Dziennikowi pierwotne dać urządzenie, od którego ſię oddalił dla zapadłych okoliczności, i inne przedſięwziąć poprawy, o czym iuż wyſzło drukowane uwiadomienie.